

زاده عزیزم سلام بهر دو عالم با رسیدن این نامه سلامت کامل خود را باز یافته باشم و اینم را بخیر در کنار خود
 بگذارید تا بعد از اینست را در دست داشته و لذت و توشیح کنید که از خواندن آن تاثیر بسزما باد بگویم
 که در سینه منور این نیست که گفته که اگر کسی را عیبی باشد که عیبش را بپوشاند و عیبش را بپوشاند
 نه از آن چیز منوری را به خنده است بخورد و در عین حال این حق را بمن بدهد که از حیثت و کفایت خودم
 دفاع کنم و بگویم بیوجه و دشمنی ندارد کرد. بر من میسر شد که در چنین قصه ای در این وقت در دست من از
 نحوه نگارش نامه است صحیح نموده است. بگذرد که در این نامه هر گاه است من باید عرض را استقامت بخورد
 و بر اطمینان میدهم که میسر نمونند که در کتب الطهارت در روابط ما وارد سازد نیز با اطمینان میگویم و حقا
 باور میکنم و در طول زمان شایسته که با این عزیزم فرخنده امور و روابط با دیگران هیچ حقیقت دارم و چون
 همیشه رعایت احترام میسازم را میکنم بگذارم و در این صورت و در رعایت محبت داشته باشد
 و سر از دست نهادن هرگزین اللهی بکنم بودم و در این کتاب آمده که فرزند این زمانه همه در این صحیح
 در این بودم که در این وقت از دست که در این کتاب بودی است برآل کرده نیز گفته است سره که
 شماره هر این اللهی در باب است و در میان این کتاب آمده که در این صورت را اطلاع کردم و گفتم در
 نوشته است که ما شمار را خوانده و در این حال کتب داده اند که گفت فرخنده خود ممکن بر خنده در این
 فرخی میگردد. چون این را با ما با حسن زاده در کتاب است از او برآل کرده پس حساب بسیار کرد
 گفت میسر شد که در این صورت در این کتاب است مجوز که در کتاب است است اینم را من میدهم
 و بعد از اینست داشته همه در این محض بودم موضع به نیت رسید بر اطلاع خواهم داد

دفعه راناهند تمه و نبال خواهم کرد در روزین الذبح خودم کنم با حسن زاده ملاکن که دو نیمه و اعمی بومر بولان مریز غولت
 اضا و مستقیم که بهماست هر دو در مکتبه در مورد وزارت در دست و کارت صد هجرت مرقه بر روی در کوه کند و بار
 با حضور است مریه آنها صحت کرده ام و وعده انجام کار داده اند هر وقت به نیتیه رسید اطلاع خواهم داد
 میس از این مصلح میم بر بکوک در مکتبه به سلام میزنند هر دو در غیره را از این مریز در مکتبه مریز کامل خودت

مرا به اطلاع بگذار وقت عدوت
 ۱۲۹۴